

SID

سرویس های
ویژه

سرویس ترجمه
تخصصی

کارگاه های
آموزشی

بلگ
مرکز اطلاعات علمی

عضویت در
خبرنامه

فیلم های
آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی

مباحث پیشرفته یادگیری عمیق؛
شبکه های توجه گرافی
(Graph Attention Networks)

آموزش استناده از وب آوساینس

کارگاه آنلاین آموزش استفاده از
وب آوساینس

مکالمه روزمره انگلیسی

کارگاه آنلاین مکالمه روزمره انگلیسی

«عاشورا»

در برخی کتاب‌های مرجع انگلیسی*

دکتر محمدرضا فخر روحانی

استادیار دانشگاه قم

چکیده

زبان انگلیسی به سبب بین‌المللی بودن و دارا بودن کتاب‌های مرجع و مورد اعتماد علمی، از موقعیتی ممتاز و منحصر به فرد برخوردار است. در این مقاله سعی شده به بررسی مدخل «عاشورا» در شماری از کتاب‌های مرجع انگلیسی پرداخته شود. دستاوردهای کلی این پژوهش نشان می‌دهد مفهوم «عاشورا» بیشتر از زاویه دید اهل سنت و به عنوان روز «روزه مستحبی» معروفی شده است و تنها برخی از این منابع، روز «عاشورا» را با تکیه بر نقطه نظر و دیدگاه شیعه تعریف کرده‌اند.

کلیدواژه‌ها: عاشورا، شیعه، کتاب‌های مرجع انگلیسی، شرق‌شناسی، محرم.

*. تاریخ وصول: ۱۱/۲۱/۱۳۸۶؛ تاریخ تصویب نهایی: ۱۳/۳/۱۳۸۷.

مقدمه

واژه عربی «عاشورا» در لغت به معنای «روز دهم ماه محرم الحرام» است؛^{*} اما اهمیت «عاشورا» به تعریف قاموسی فوق محدود نمی‌شود. «عاشورا» نام روزی است که قلب شیعه با آن می‌تپد و هویت شیعه را شکل می‌بخشد؛ روزی که نام و یاد آن با اشک و اندوه و حزن همراه بوده، شوق سوختن برای حبّ به اهل بیت علیهم السلام نه تنها در دل هر مسلمان و بهویژه شیعه، بلکه در دل هر انسان آزاده‌ای موج می‌زند.^{**}

«عاشورا» روزی است که حرمت حرم اهل بیت علیهم السلام در دشت کربلا شکسته شد. شیخ صدوق (صدقه، ۱۴۰۰ق، ص ۱۲۸)، به نقل از امام رضا علیه السلام آورده است: «فاستحلت فيه دماعنا و هتك فيه حرمتنا و سبی فيه ذرارينا و نساعنا... و لم ترع لرسول الله حرمة في أمرنا... ان يوم الحسين أقرح جفوننا و أسبل دموعنا و اذل عزيزنا بأرض كرب و بلاء و اورثنا الكرب و البلاء الى يوم الانقضاء فعلى مثل الحسين فليبيك الباكون فان البكاء يحط الذنوب العظام» (ر.ک به: طبسی، ۱۳۸۵ش، ص ۱۶)؛ و فاجعه‌ای در تاریخ رقم خورد که مصیبیتی بالاتر و دردناک‌تر از آن را نه تنها در سرتاسر اسلام، بلکه در گسترۀ کائنات نمی‌توان سراغ گرفت.^{***}

واژه «عاشورا» در تعدادی از کتاب‌های مرجع انگلیسی به عنوان مدخل آورده

* تعریف ارائه شده چنین است: «عاشر شهر محرم» (معلوم السیوی، ۲۰۰۰م، ذیل ماده «عشر»).

** مناطق مختلفی در دنیا وجود دارد که غیرمسلمانان هم به بزرگداشت عاشورا اهتمام دارند. نمونه‌هایی از این پدیده در کتاب ذیل آمده است:

Naqvi, S., and V. Kishan Rao, eds., *The Muharram Ceremonies among the Non-Muslims of Andhra Pradesh* (Hyderabad, A. P.: Bab-ul-Ilm Society, 2004).

*** عبارت زیارت عاشورا چنین است: «مصیبة ما أعظمها في الإسلام وفي جميع السموات والارض».

شده است. این مطلب، ناظر به اهمیت آن در جهان اسلام و نیز فراوانی کاربرد آن در برخی از متون انگلیسی است. نوشتار حاضر سعی دارد به بررسی تعدادی از این مدخل‌ها بپردازد. نکته قابل توجه اینکه با توجه به اهمیت و مأخذ بودن این دسته از منابع، تعریف‌های ارائه شده در این کتاب‌ها در بسیاری از موارد، سخن آخر تلقی شده، اطلاعات ارائه شده در آنها تقریباً وحی آسمانی قلمداد می‌شوند؛ از این رو ضروری است اطلاعات ارائه شده این منابع در خصوص «عاشورا» مورد بازخوانی و تحلیل قرار گیرد. گفتنی است مطالعه حاضر، دارای پیشینه‌ای نبوده، لذا نخستین بررسی از نوع خود است.

دلایل توجه خاص به فرهنگ لغت‌ها در خصوص «عاشورا»

مطالعه تعریف‌های ارائه شده از مفهوم «عاشورا» در فرهنگ لغت‌ها و کتاب‌های مرجع انگلیسی، به دلایل متعددی از دیدگاه اصول فرهنگ‌نگاری (Lexicography) حائز اهمیت است. از آنجاکه هر فرهنگ لغت به طور عام، دارای واژه‌ها و عبارت‌های زبان مورد نظر است، درج کردن هر واژه‌ای - مفروض در فرهنگ لغتی که آن واژه بدان زبان تعلق دارد - در حکم به رسمیت شناختن و تعلق آن واژه به پیکره آن زبان است؛ از سوی دیگر، فرهنگ لغت تخصصی در بی آشنا ساختن مخاطبان خود با مفهوم یا مفاهیم واژه‌های تخصصی و یا کاربردهای ویژه واژگان عمومی زبان است .al-Kasimi, 1977, p. 31

تأثیر فرهنگ لغت‌ها

هر چند فرهنگ لغت‌های عمومی، واژه‌ها و عبارت‌های زبان را ضبط و تعریف می‌کنند، فرهنگ لغت‌های تخصصی و یا موضوعی، در پی هدفی هنجری

(Normative) نیز هستند؛ از این رو، تعریف‌های متقن از واژه‌ها و اصطلاحات تخصصی (Landau, 2001, p. 32)، بر تعریف‌های ارائه شده برای همان واژه‌ها و اصطلاحات تخصصی، در فرهنگ لغت‌های عمومی نیز تأثیر می‌گذارد. این بدان دلیل است که فرهنگ لغت‌های عمومی، برای درج تعریف‌های واژه‌ها و اصطلاحات تخصصی به فرهنگ لغت‌های تخصصی توجه و عنایت خاص دارند (Landau, 1974, p. 242. cited in Landau, 2001, p. 33) نقش تجویزی (Prescriptive) برای فرهنگ لغت‌های تخصصی منجر می‌گردد (Landau, 2001, p. 34). آنچه گفته شد، از این پدیده ناشی می‌شود که متخصصان واقعی (True experts) مهم‌ترین دسته از کاربران فرهنگ لغت‌های تخصصی را تشکیل داده، سپس نیمه‌متخصصان (semi-experts) (اعم از دانشجویان یک رشته خاص و یا متخصصان سایر رشته‌ها) و غیرمتخصصان (non-experts) (اعم از مترجمان و آنانی که صرفاً آشنایی چندانی با رشته مورد نظر ندارند) نیز از فرهنگ لغت‌های تخصصی بهره‌مند می‌شوند (Bowker, 2003, p. 157). باید در نظر داشت چنین گروههایی از کاربران، بر نوع و محتوای فرهنگ لغت‌های تخصصی، تأثیر فراوانی می‌گذارند (Bowker,Ibid,p.156).

مهم‌ترین فرهنگنامه‌ها و روش کار

تردیدی نیست که زبان انگلیسی هم‌اکنون زبان بین‌المللی جهان بوده، فراوانی کاربرد آن در سطح جهان و فراوانی اشخاصی که زبان انگلیسی زبان اول آنهاست یا برایشان تقریباً در حکم زبان اول است، ایجاب می‌کند که این زبان دارای گسترهٔ وسیع و متنوعی از انواع فرهنگ لغتها برای دسته‌های گوناگونی از کاربران باشد؛ از این رو فرهنگ لغت‌های معتبر انگلیسی دارای تعداد فراوانی از

وام واژه‌هایی هستند که نه تنها اهمیت واژگانی داشته، بلکه حائز اهمیت فرهنگی می‌باشند.

برای مطالعه حاضر، تعداد فراوانی از فرهنگ لغت‌های انگلیسی اعم از مشروح* و مختصر شده** مورد بررسی قرار گرفته است و هر کدام که واژه «عاشورا» را ضبط کرده است، ضمن تعریف، کلمه به کلمه یادداشت برداری شده و سپس به دقت به فارسی برگردان شده است. این تعریف‌ها تقریباً بر حسب طول، مرتب شده و ذیلاً آرائه می‌گردند.

تعریف‌ها و نقد آنها

۱. راهنمای تلفظ آکسفورد بی. بی. سی***

«روز مقدس مسلمانان» (Olausson and Sangster, 2006) در این تعریف روشن نیست «عاشورا» از چه روی نزد مسلمانان «قدس» تلقی می‌شود، دلیل «قدس» آن چیست و چگونه مورد بزرگداشت قرار می‌گیرد و اساساً نزد کدام یک از فرقه‌ها و یا مذاهب اسلامی این «قدس» وجود دارد.

* فرهنگ لغت مشروح (Unabridged) فرهنگ لغتی است که علاوه بر واژه‌های پرکاربرد و متداول، واژه‌های کمکاربرد و یا آنها بی که به ادبیات قدیم تر آن زبان تعلق دارند را هم فهرست کرده باشد؛ البته مدخل‌های موجود در این‌گونه فرهنگ لغت‌ها تقریباً همه اطلاعات زبانی را برای هر ماده، واژه و یا عبارت ارائه می‌دهند.

** فرهنگ لغت مختصر شده (Abridged) به ماده‌ها، واژه‌ها و عبارت‌های پرکاربرد می‌پردازد.
*** این فرهنگ لغت برای استفاده خبرنگاران شبکه بی. بی. سی تدوین شده است تا به آنها در خصوص تلفظ و معنای اجمالی اسمای ای که تلفظشان غیرمعتراف می‌نماید، کمک شود.

۲. فرهنگ لغت انگلیسی جهانی انتکارا

«جشنواره‌ای اسلامی که در دهمین روز محرم برگزار می‌شود» (Rooney, 1999). این تعریف هم، از همان ایرادات بالا برخوردار است؛ علاوه بر اینکه تعریف ارائه شده بیشتر تداعی‌کننده مراسم شادی است و نه حزن و اندوه؛ در حالی که عاشورا نزد شیعه، روز حزن و اندوه است.

*۳. سومین فرهنگ لغت جدید مشروح بین‌المللی زبان انگلیسی وبستر**

«روز روزه اختیاری [مستحبی] در روز دهم محرم [بوده] و بهویژه نزد شیعیان مقدس [است]» (Gove, 1961, repr. 1986) تعریف ارائه شده در وبستر فاقد دلیل برگزاری مراسم عاشورا نزد شیعیان است؛ زیرا برگزاری مراسم دینی در روزی خاص، باید حتماً مستند به دلیل باشد. این در حالی است که تعریف فوق، به روزه مستحبی در «عاشورا» نزد سنیان تصریح دارد؛ از سوی دیگر با توجه به جایگاه بالا و ارجمند این فرهنگ لغت در پژوهش‌های لغتشناسی انگلیسی، دقت و ارائه اطلاعات فراوان‌تر و در عین حال موجز از این فرهنگ لغت مورد انتظار است.

* وجه امتیاز این فرهنگ لغت نسبت به سایر فرهنگ‌لغت‌های هم‌طراز آن، درج کردن تذکارهای فرهنگی (*cultural notes*) در ذیل برخی از واژه‌های است.

** این فرهنگ لغت از نظر جامعیت ضبط واژگان و عبارت‌های زبان انگلیسی یکی از دو فرهنگ لغت مرجع و جامع در زبان انگلیسی می‌باشد. دیگر فرهنگ لغت جامع در زبان انگلیسی *The Oxford English Dictionary* (OED) است که ویراست دوم آن مشتمل بر بیست جلد متن اصلی و سه مجلد ضمیمه است. برای اطلاعات بیشتر ر.ک به: سایت‌های www.oed.com و www.m-w.com.

۴. فرهنگ لغت چیمبرز

«روز روزه‌داری در دهم محرم، خصوصاً در میان مسلمانان شیعه، به یادبود مرگ [حضرت امام] حسین [علیه السلام]» (Schwarz, 1993). در این تعریف، به جای واژه «شهادت» از «مرگ» استفاده شده است که آشکارا خلاف واقعیت تاریخی است. پر واضح است که شیعیان در «عاشر»، «شهادت»، و نه مرگ طبیعی حضرت امام حسین [علیه السلام] را گرامی می‌دارند.

۵. فرهنگ لغت کوتاه‌تر انگلیسی آکسفورد مبنی بر اصول تاریخی

«دهمین روز محرم که به عنوان روزی مقدس از سوی مسلمانان سنتی جشن گرفته شده و نزد مسلمانان شیعه روز عزاداری، یعنی سالروز مرگ [حضرت امام] حسین [علیه السلام] است» (Trumble and Stevenson, 2007). در تعریف ارائه شده هم به جای «شهادت» از «مرگ» استفاده شده و نیز تقدم تعریف را به کاربرد آن میان سالیان داده است؛ در حالی که هیچ کس نمی‌تواند نقش «شهادت» امام حسین [علیه السلام] را در برجسته‌سازی روز «عاشر» در فرهنگ و تاریخ اسلام منکر شود.

* فرهنگ لغت چیمبرز از قدیمی‌ترین و معتبرترین فرهنگ لغت‌های زبان انگلیسی است که به جامعیت در محدوده تک جلدی بودن شهرت داشته، مدخل‌های آن بر حسب مواد ریشه‌ها و ونده‌ها به طور الفبایی مرتب شده‌اند.

** این فرهنگ لغت دو جلدی در آغاز به عنوان خلاصه‌ای در حد ۲۷ از فرهنگ لغت انگلیسی آکسفورد (ویراست اول، ۱۲ مجلد، ۱۹۲۸) انتشار یافت؛ اما در عمل این اثر چیزی بیش از خلاصه آن فرهنگ لغت عظیم است؛ برای مثال همین واژه «عاشر» در فرهنگ لغت انگلیسی آکسفورد نبوده، اما در آن اثر دو جلدی ضبط شده است. این فرهنگ لغت دو جلدی نخستین بار در ۱۹۳۳ منتشر شده و ویراست پنجم آن در سال ۲۰۰۲ منتشر شده است؛ همچنین ویراست ششم آن در سال ۲۰۰۷ منتشر شده است. مطالب این مقاله بر پایه ویراست ششم آن است.

۶. کتاب مرجع رومیزی اسلامی* تأثیف فان دون زل

«نام روز روزه اختیاری [مستحبی] است که در دهم محرم - نخستین ماه سال مسلمانان - می‌باشد. در مغرب، صدقه دادن در این روز عملی همگانی است» (Van Donzel, 1994). آنچه در کتاب مرجع رومیزی اسلامی آمده است، اصلاً ذکری از شیعه و یا مناسبت «شهادت» حضرت امام حسین علیه السلام را به میان نیاورده است؛ در حالی که از این کتاب، به دلیل آنکه تعریف‌های خود را از دایرةالمعارف اسلام برگرفته است، انتظار می‌رود تعریفی روشن و واقع‌بینانه از مفهوم «عاشورا» در جهان اسلام و به‌ویژه نزد شیعه ارائه نماید.

۷. فرهنگ لغت راندم هاووس**

«۱. دهmin روز ماه محرم، روز مهم روزه‌داری نزد مسلمانان سنّی؛ ۲. (در میان مسلمانان شیعه) سالروز شهادت [حضرت امام] حسین [علیه السلام]» (Flexner, 1987). این تعریف، مفهوم «عاشورا» نزد سنیان را از آنچه برای شیعیان اهمیت دارد، به ترتیب شماره جدا کرده، لیکن هیچ توضیحی داده نشده است که «عاشورا» چه روزی از چه ماهی در تقویم اسلامی است و «شهادت» آن حضرت در زمان کدام حاکم و از چه خاندانی بوده است.

* این کتاب یک جلدی، خلاصه‌ای قاموس‌وار به ترتیب الفبایی از تعاریف مهم‌ترین مدخل‌هایی است که در چاپ انگلیسی دایرةالمعارف اسلام ارائه شده‌اند. سرپرستی این کتاب را پروفسور امری فان دون زل که خود یکی از گردانندگان دایرةالمعارف اسلام است، بر عهده داشته است.

** فرهنگ لغت راندم هاووس یکی از فرهنگ لغت‌های معتبر انگلیسی با‌گرایش گونهٔ آمریکایی است.

*۸. فرهنگ لغت عمومی اسلام، تأثیف ین

«دهمین روز ماه محرم مسلمانان است. [بیامبر اسلام، حضرت] محمد [علی‌الله] بر این عادت بودند که این روز (عاشر) را روزه می‌گرفتند و لذا در اسلام سنّی، این روز همچنان مقدس تلقی می‌شود. برخی از مسلمانان این روز را روزه می‌گیرند. در اسلام شیعی، این روز عمدتاً به مناسبت سالروز شهادت [حضرت امام] حسین بن علی [علی‌الله] در نبرد کربلا، مقدس تلقی می‌شود» (Netton, 1992). این تعریف، اولاً اسلام را به دو شاخه سنّی و شیعه تقسیم کرده و در تعریف خود، روزه‌داری روز «عاشر» را سنت نبوی نشان می‌دهد. واضح است که چنین توصیفی، تلویحاً عملکرد شیعیان را اجتناب ورزیدن از روش و سیره نبوی نشان می‌دهد.

۹. فرهنگ لغت نوین معیار زبان انگلیسی مؤسسه فانک و واگنالز

«دهمین روز محرم؛ روز روزه‌داری مسلمانان که هم از سوی سنیان و هم شیعیان رعایت می‌شود. بنابر عقيدة مسلمانان، در این روز آدم و حوا، بهشت و جهنم، زندگی و مرگ و تقدیر و قلم خلق شده‌اند» (Funk, Thomas, and F.H Vizetelly 1963, orig. pub. 1913). این تعریف هیچ اشاره‌ای به واقعه «شهادت» حضرت امام حسین [علی‌الله] در روز عاشر را نکرده، بلکه به غلط می‌گوید شیعیان این روز را روزه می‌گیرند. قابل توجه آنکه این فرهنگ لغت در تعریف خود به کتاب فرهنگ لغت اسلام، تأثیف هیوز - که تعریف و نقد آن در ادامه می‌آید - اشاره می‌کند و آن را منبع تعریف خود معرفی می‌کند.

* فرهنگ لغتی کوچک و تک‌جلدی است که برای دانشجویان انگلیسی زبانی که رشته مطالعات اسلامی را برگزیده‌اند، طراحی و تدوین شده است.

** این فرهنگ لغت از جمله منابع بسیار ارزشمندی است که ویراست اصلی آن در سال ۱۹۱۳ منتشر شده بود. تا پیش از فرهنگ لغت ویستر، این فرهنگ لغت مطرح بوده است.

۱. فرهنگ مختصر آکسفورد در ادبیان جهان

«روز کفاره** یهودیان که به عنوان روزِ روزه گرفتن، نزد جامعه مسلمانان اولیه در مدینه مورد تکریم بود، سپس در دهم محرم، عاشورا روز روزه اختیاری (مستحبی) شد که اغلب از سوی پارسایان رعایت می‌شود. نزد مسلمانان شیعه، عاشورا سالروز مرگ «الحسین» به دست خلیفه یزید است و غالباً با ایجاد کردن زخم‌هایی بر بدن به نشانه تمایل به شهادت و اجرای تعزیه‌ها گرامی داشته می‌شود» (Bowker, 2000). این تعریف دارای ایرادهای متعددی است: نخست آنکه برای «عاشورا» ریشه‌ای یهودی قائل است؛ دیگر آنکه «شهادت» حضرت امام حسین علیه السلام را «مرگ» دانسته و دیگر آنکه با «خلیفه» توصیف کردن یزید، قیام و حرکت امام حسین علیه السلام را تلویحاً به صورت شورش و تمرّد علیه حاکم زمان به تصویر می‌کشد. این تعریف دقیقاً نقطه مقابل تأکید حضرت امام حسین علیه السلام در نامه مبارکشان به جناب محمد بن حنفیه است که می‌فرمایند: از روی سرکشی و تمرد قیام نکرده، بلکه هدف آن حضرت امر به معروف و نهی از منکر بوده است.***

* این فرهنگ لغت، خلاصه‌ای از فرهنگ لغت ادبیان جهان است و گردآورنده هر دو اثر، یک شخص است.

** روز کفاره، همان یوم کیبور در دین یهود است. «این عید بسیار مهم، دهمین روز از ماه تشری (Tishri) است و آن را «عاشورا» یعنی «عاشورا» می‌نامند. یهودیان از غروب روز قبل تا شامگاه این روز، به منظور کفاره گناهان [...] روزه می‌گیرند. قداست این روز از شنبه بیشتر و کار در آن حرام است (ر.ک به: عهد عتیق، سفر لاویان ۱۶: ۲۹-۳۴ / توفیقی، ۱۳۸۴، ص ۱۱۴-۱۱۵).»

*** «ارید آن امر بالمعروف و انهی عن المنکر» (محمدی ری شهری، ۱۳۸۵، ج ۱، ص ۳۱۲).

۱۱. فرهنگ لغت اسلام * تألیف تامس پاتریک هیوز

در فرهنگ لغت اسلام، تعریف تحت‌اللفظی [عاشره] «دهم» است. «[عاشره] روزه اختیاری (مستحبی) است که در روز دهم ماه محرم برگزار می‌شود. روایت شده است که [حضرت] محمد ﷺ این روز را روزه می‌گرفت و گفته شده که این روز مورد تکریم یهودیان و مسیحیان بود. این [عاشره] تنها روزی است که از سوی مسلمانان سنی گرامی داشته می‌شود؛ چراکه گفته می‌شود خداوند در چنین روزی آدم و حوا، بهشت و جهنم، لوح محفوظ، قلم و مرگ و زندگی را خلق کرده است. سنیان این روز را روزه می‌گیرند» (Hughes, 1885). این کتاب که از جمله آثار قدیمی و تأثیرگذار بر آثار شرق‌شناسان بوده است، نخستین بار در سال ۱۸۸۵ در لندن منتشر شده، مکرراً در دیگر کشورها تجدید چاپ شده است و هنوز هم منتشر می‌شود. یکی از ویژگی‌های قابل توجه در این کتاب، توجه خاص به اهل سنت و به ویژه فرقه وهابیت است که هیوز این نکته را در مقدمه کتاب به صراحة بیان می‌کند. این تأثیر در دیگر مدخل‌های کتاب هم دیده می‌شود. تعریفی که این کتاب از «عاشره» به دست می‌دهد، هیچ اشاره‌ای - هر چند کوتاه - به موضوع «شهادت» حضرت امام حسین علیه السلام و ارادت‌ورزی شیعیان به آن

* تامس پاتریک هیوز در مقدمه این فرهنگ لغت می‌گوید آن را به ویژه بر پایه آموزه‌های وهابیت تدوین کرده، زیرا وهابیت را بازنمایی آموزه‌های اولیه اسلام می‌داند؛ یعنی همان طور که از پیامبر اکرم ﷺ به اصحاب تعلیم داده می‌شد؛ با وجود این، مدخل‌هایی وجود دارد که در آنها نظر سایر فرقه اسلامی، از جمله شیعه، درج شده است. این کتاب نخستین بار در سال ۱۸۸۵ در لندن چاپ شده و تاکنون بارها توسط ناشران مختلفی تجدید طبع شده، بر ذهن و جهت‌گیری‌های شرق‌شناسان تأثیرات فراوانی گذاشته است. فرهنگ لغت فانک و واگنالز (مندرج در شماره ۳۶ در بالا) از آن بسیار متأثر است.

حضرت به این مناسبت نداشت، در عوض «روزه روز عاشورا» را سنت نبوی در پیروی از یهودیان و مسیحیان معرفی می‌کند.

* ۱۲. فرهنگ دینداران و بی‌دینان*

«[عاشورا] اوج دوره عزاداری نزد مسلمانان شیعه است که طی آن، دسته‌روی همراه با تعزیه‌ها، سرودها، ععظها و خودآزاری به یادبود «شهید بزرگ» [حضرت] الحسین، نوء [حضرت] محمد [علی‌الله‌آل‌هی‌اصح] و فرزند خلیفه، علی بن ابیطالب برگزار می‌شود. عاشورا دهمین روز محرم (نخستین ماه سال قمری اسلامی) است. در طی قرن‌ها، رهبران دینی به عاشورا برای رهایی از خشونت تمسمک می‌جسته‌اند. آن هم با تشویق کردن مؤمنان که خود را با زنجیر بزنند و با شمشیرها و خنجرها بر خود زخم وارد کنند و از این قبیل کارها. در آسیای مرکزی سوسیالیستی، یعنی جایی که هنوز هم می‌توان شیعیان را در آن سامان یافت، خودآزاری از نظر قانونی ممنوع است» (Judelson, 1985). این فرهنگ لغت در تعریفی که از «عاشورا» به دست می‌دهد، بیشتر به تأثیرات و الهامات صرفاً سیاسی و نه دینی - اخلاقی از رویداد «عاشورا» پرداخته، حضرت علی [علی‌الله‌آل‌هی‌اصح] را «خلیفه» (یعنی یکی از خلفای راشدین) و نه «امام» معرفی کرده و مراسم «عزاداری» را «خودآزاری» تلقی کرده و تصویری کاملاً مخدوش و غالباً منفی از آن ارائه می‌دهد که اصلاً درست نیست.

* این کتاب یک جلدی، بیشتر نمایانگر دیدگاه‌های سوسیالیستی کمونیستی از مفاهیم دینی است. تعریف‌های ارائه شده در آن در خصوص مفاهیم اسلامی و به طور خاص شیعی بسیار قابل تأمل و نقد است. اصل کتاب در دوران حاکمیت کمونیست‌ها منتشر شد.

* ۱۳. نسخه الکترونیکی دایرةالمعارف بریتانیکا

این اثر، «عاشر» را چنین تعریف می‌کند: «روز مقدس مسلمانان که در دهم محرم (نخستین ماه سال اسلامی) [با تاریخ گریگوری متغیر] گرامی داشته می‌شود. عاشر در اصل توسط [حضرت] محمد^[علیه السلام] در سال ۶۲۲ [میلادی = اوایل هجرت] به عنوان روز روزه‌داری از طلوع تا غروب خورشید معرفی شد که احتمالاً از روز کفاره یهودیان، یعنی یوم کیپور، الگوبرداری شده بود؛ اما هنگامی که روابط یهودیان و مسلمانان به سختی و دشواری گرایید، [حضرت] محمد^[علیه السلام] رمضان را به عنوان ماه روزه گرفتن مسلمانان برگزید و روز روزه عاشر را عملی اختیاری (مستحب) قرار داد؛ آنگونه که در میان سنیان اینگونه باقی مانده است.

در میان شیعیان، عاشر مرامی عده است که در آن تعزیه به یادبود مرگ [حضرت امام] حسین^[علیه السلام]. فرزند [حضرت] علی^[علیه السلام] و نوءه [حضرت] محمد^[علیه السلام] در دهم محرم ۶۱ هجری قمری (۱۰ اکتبر ۶۸۰ میلادی) در کربلا (اکنون واقع در عراق) بر پا می‌گردد. عاشر ایام اظهار حزن و به زیارت کربلا رفتن است: [و] تعزیه‌ها به یادبود مرگ [حضرت امام] حسین^[علیه السلام] برپا می‌شود» (Encyclopaedia Britannica, CD-ROM version, 2006).

دایرةالمعارف بریتانیکا، روزه روز «عاشر» را تقليد پیامبر اکرم^[علیه السلام] از سنت یهودی معرفی کرده و «شهادت» حضرت امام حسین^[علیه السلام] را «مرگ» معرفی می‌نماید؛ بدون هیچ اشاره‌ای به دلیل تأکید بر زیارت کربلا در این روز.

* دایرةالمعارف بریتانیکا (Encyclopaedia Britannica) که نخستین بار در سال‌های ۱۷۶۸-۱۷۷۱ به صورت فرهنگ لغت علوم و ادبیات در اسکاتلند منتشر شد، در طی چندین قرن و تا اوایل هزاره سوم میلادی در زمرة متقن ترین و پر مراجع ترین دایرةالمعارف عمومی به زبان انگلیسی بود که مدخل‌ها و مقالات آن را برجستگان هر رشته پدید می‌آورده‌اند. با پیدایش اینترنت، دایرةالمعارف بریتانیکا جای خود را به دایرةالمعارف ویکی پیدایا داده است [نکته اخیر را از آفای حامد اخیانی آموختم].

* ۱۴. دایرةالمعارف مختصر اسلام*

این دایرةالمعارف «عاشورا» را اینگونه تعریف می‌کند: «دهمین روز ماه محرم (نخستین ماه از سال اسلامی) است. عاشورا که برگرفته از ایام مقدس یهودی است، توسط [حضرت] محمد ﷺ به عنوان روز روزه اختیاری (مستحبی) گرامی داشته می‌شد. این روز برای سنیان روزی مقدس و برخوردار از مواهب است. در میان شیعیان [عاشورا] سالروز قتل عمد دهشتزای [حضرت امام] حسین علیهم السلام به دست سربازان خلیفه یزید می‌باشد. شیعیان نهمین روز محرم را روزه می‌گیرند؛ در روز دهم، گروههای شیعی در شهرها گردش کرده، خود را در ملأ عام مجروح می‌نمایند. این خودآزاری، بیان گناهی است که میان شیعیان وجود داشته که امام را در لحظه نیاز، تک و تنها رها کردند. در روزهای پیش از عاشورا، در ایران تعزیه بر پا می‌شود. عاشورا به عنوان روز مقدس اهل سنت گرامی داشته می‌شود؛ زیرا این امر از زمان پیامبر ﷺ دقیقاً سنت بوده است. [عاشورا] به عنوان سالروز مرگ حسین علیهم السلام شاهد مراسم عمومی‌ای است که توسط حاکم شیعی آل بویه، معزالدوله، در سال ۳۵ ق / ۹۶۲ م *** برقرار شد» (Glasse, 2001).

دایرةالمعارف مختصر اسلام هم مانند بسیاری از منابع ذکر شده پیشین، «عاشورا» را الگوبرداری از سنت یهودی معرفی کرده، استحباب روزه‌داری در این روز را به سنت مرتبط می‌کند. در جهان تشیع، بزرگداشت «عاشورا» به صورت

* ویراست نخست این دایرةالمعارف تک جلدی، در سال ۱۹۸۹ منتشر شد. این دایرةالمعارف مزین به تصاویر رنگی و خمایم سودمندی است، از جمله خمایم آن، کتابنامه‌ای مشتمل بر ۱۲۳ عنوان کتاب است.

** این مطلب، اشتباهی فاحش از سوی نویسنده دایرةالمعارف مذبور است. با توجه به اینکه واقعه «عاشورا» در سال ۶۱ هجری قمری اتفاق افتاده است، چگونه معزالدوله در سال ۳۵ هجری قمری (یعنی ۲۶ سال پیش از این واقعه) می‌توانسته چنین مراسمی را بر پا کند؟!

«قتل» و نه «شهادت» حضرت امام حسین علیه السلام به دست سربازان «خلیفه» یزید معرفی شده است؛ از سوی دیگر، ادعا شده است شیعیان روز نهم محرم الحرام را روزه می‌گیرند که البته نادرست است. در ادامه، سنت عزاداری به صورت «خودآزاری» معرفی شده است که البته «بار منفی» آن نیازی به توضیح ندارد؛ همچنین روزه‌داری در این روز به عنوان سنتی نبوی مطرح شده است. عجیب‌تر آنکه برپایی مراسم عزاداری روز «عاشر» نه به عنوان یک سنت اسلامی که از سوی پیامبر اکرم ﷺ و ائمه طاهرين علیهم السلام مورد تأکید بوده، بلکه به عنوان ابتکاری از سوی معز الدله در سال ۳۵ هجری قمری (یعنی ۲۶ سال پیش از واقعه کربلا!) معرفی شده است. در خصوص سنت اسلامی در بزرگداشت شهادت حضرت امام حسین علیه السلام کتاب‌های متعددی تألیف شده است که از جمله می‌توان به کتاب فضل زیارة الحسين علیه السلام، تألیف ابی عبدالله محمد بن علی بن الحسین العلوی الشجري (۱۴۰۳-۱۴۴۵ق)، تحقیق آیت‌الله سید‌احمد حسینی (اشکوری) (العلوی الشجري، ۱۴۰۳ق) اشاره کرد.

* ۱۵. فرهنگ لغت اسلام آکسفورد*

فرهنگ لغت اسلام آکسفورد، تعریف زیر را از «عاشر» می‌آورد: «دهمین روز از ماه اسلامی محرم، بزرگداشت شهادت [حضرت امام] حسین علیه السلام در سال ۶۸۰ میلادی = ۶۱ هجری» که نوه [حضرت] محمد علیهم السلام و سومین امام اسلام شیعی است. مجتمع شیعی هر ساله آن واقعه دلخراش را در یک تعزیه بر پا می‌کنند؛ از

* این کتاب، فرهنگ لغتی تک‌جلدی و در سری فرهنگ لغت‌های موجز و تخصصی آکسفورد بوده، حاوی مهم‌ترین عناوین و نام‌های شخصیت‌های مهم جهان اسلام است. علاوه بر مدخل‌های متعارف و کوچک، گاه مقالات بلندتری هم به برخی مفاهیم اختصاص یافته است.

آن جمله به آزار و اذیت خود پرداخته، غم و حزن خود را نشان می‌دهند، که آنان را در رنج و مرگ [حضرت امام] حسین[علیهم السلام] به مثابه کمکی برای رستگاری در روز جزا متحد می‌سازد. جوامع شیعی ای که رنج محرومیت، تحقیر یا سوء استفاده را امروزه تحمل می‌کنند، شهادت [حضرت امام] حسین[علیهم السلام] را به مثابه زمینه‌ای برای مبارزه علیه بی‌عدالتی، ظلم و سرکوب تلقی می‌کنند. [عاشرورا] نmad و شعار عمداتی در طی انقلاب اسلامی ایران و در طی جنگ ایران و عراق (۱۹۸۰-۱۹۸۸) و نیز در لبنان بوده است» (Esposito, 2003). این فرهنگ لغت، «عاشرورا» را از چشم‌اندازی تقریباً شیعی معرفی کرده و بیشتر به الهامات سیاسی محض از «عاشرورا» در انقلاب اسلامی ایران و نیز سایر جوامع شیعی می‌پردازد.

* ۱۶. دایرةالمعارف ادييان جهان ميريام وبستر*

این دایرةالمعارف، «عاشرورا» را اینگونه تعریف می‌کند: «روز مقدس مسلمانان در دهم محرم که نخستین ماه سال اسلامی است (با معادل گریگوری متغیر). عاشرورا در اصل توسط [حضرت] محمد[علیه السلام] در سال ۶۲۲ یعنی آنکه پس از هجرت به عنوان روز روزه‌داری از طلوع تا غروب خورشید معرفی شد که احتمالاً از الگوی روز کفاره یهودیان، یعنی یوم کپور، الگوبرداری شده است؛ اما هنگامی که روابط یهودیان و مسلمانان به دشواری گراييد، [حضرت] محمد[علیه السلام] رمضان را به عنوان ماه روزه‌داری برگزید و روزه روز عاشرورا را اختیاري (مستحبی) اعلام کرد؛ آنگونه که در میان سنیان به همین منوال است. در میان شیعیان، عاشرورا روز مراسم عمد، تعزیه، بزرگداشت شهادت [حضرت امام] حسین[علیهم السلام]، فرزند

* این کتاب اثری با گستره وسیع از اصطلاحات دینی و نامهای اعیاد و مراسم در بیشتر ادیان و یا نظامهای اعتقادی جهان می‌باشد.

[حضرت] علی[علی‌الله] و نوہ [حضرت] محمد[علی‌الله] است که در روز دهم محرم ۶۱ هجری (۱۰ اکتبر ۶۸۰) در کربلا (اکنون واقع در عراق) به شهادت رسید. عاشورا دوره ابراز حزن و زیارت کربلاست و تعزیه‌ها نیز در ایران برپا می‌گردد. شیعیان در خاورمیانه، آفریقای جنوبی و حتی آمریکا این روز را تعطیل می‌دارند و دسته‌روی و هیئت [های عزاداری] بر پا می‌دارند که ملهم از شعار «کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا» است؛ چنین مراسمی نقشی محوری در سرنگونی رژیم محمدرضا شاه در انقلاب ایران (۱۹۷۸-۱۹۷۹) ایفا کرد» (Doniger, 1999).

این دایرةالمعارف در آغاز، روزه روز «عاشر» را الگوبرداری پیامبر اسلام[علی‌الله] از «روز کفاره» یهودیان معرفی می‌کند؛ ضمن آنکه در میان شیعیان به مراسم بزرگداشت «شهادت» حضرت امام حسین[علی‌الله] اشاره می‌نماید و حدیث «کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا» را در دسته‌روی‌ها و عزاداری‌های روز «عاشر» مؤثر می‌داند. در پایان هم به نقش محوری الهام از «عاشر» در انقلاب اسلامی ایران و براندازی رژیم پهلوی اشاره می‌کند. در این تعریف، هیچ اشاره‌ای به علت قیام امام حسین[علی‌الله] و نیز به توطئه یزید برای به شهادت رساندن آن حضرت نشده است.

* ۱۷. مدخل دایرةالمعارف کوتاه‌تر اسلام*

آخرین مدخل، از دایرةالمعارف کوتاه‌تر اسلام نقل می‌شود: «عاشر» نام روز روزه اختیاری (مستحبی) است که در روز دهم محرم برگزار می‌شود. هنکامی که [حضرت] محمد[علی‌الله] به مدینه تشریف فرما شدند، از میان سایر ایام دیگر

* این دایرةالمعارف یک جلدی، خلاصه‌ای از مهم‌ترین مدخل‌های دایرةالمعارف اسلام (The Encyclopaedia of Islam)

يهوديان، عاشورا را اقتباس کردن. واضح است که نام عاشورا از واژه عبری «عاسور» اقتباس شده است [...] در سفر لاويان [عهد عتيق]، باب ۱۶، آيه ۲۹، عاشورا برای روز بزرگ کفاره به کار رفته است.* [حضرت] محمد^{علیه السلام} سنت يهودي را در مناسك ديني خود حفظ نمودند؛ يعني روزهای را که در اين روز، از طلوع تا غروب خورشيد می‌باشد و نه آن‌گونه که در ديگر روزهای در طی روز باید روزه را نگه داشته باشند. در سال دوم هجرت، هنگامی که روابط [حضرت] محمد^{علیه السلام} با يهوديان به سردی و سختی گرايید، رمضان به عنوان ماه روزه‌داری برگزیده شد و روزه روز عاشورا ديگر وظيفه‌اي ديني نبوده، بلکه به صورت اختياری (مستحبی) بر عهده فرد گذاشته شد.

اينکه روزه، نخستین بار در چه روزی از سال عربي برقرار شد را نمي‌توان به سبب دانش ناقص مان از تقويم آن دوران، مشخص نمود؛ اما طبيعتاً رعایت کردن آن، با روزه يهودي در دهم ماه تشریی** همزمان واقع شده، و از اين رو در پايزر واقع می‌شود. در آغاز از دهم محرم، به عنوان عاشورا ياد شده است؛ احتمالاً روز دهم نخستین ماه مسلمانان برای هماهنگی با دهمين روز نخستین ماه يهودي برگزیده شده است. بر اساس محاسباتي که تاکنون صورت گرفته است، اين امكان محتمل به نظر نمي‌رسد که اين روز در اصل در دهم محرم گرامي داشته شده باشد. به ظن قوي، برای آنکه مسلمانان خودشان را از يهوديان متمايز نمایند،

* نص متن عهد عتيق به ترجمه فارسي چنین است: «و اين برای شما فريضه دائمي باشد که در روز دهم از ماه هفتم جان‌های خود را ذليل سازيد و هيجچ کار مكنيد خواه متوطن، خواه غربيي که در ميان شما مأوا گريده باشد؛ زيرا در آن روز کفاره برای شما کرده خواهد شد و از جمیع گناهان خود به حضور خداوند طاهر خواهيد شد (كتاب مقدس، ۱۹۰۴).

** ماه تشریي *Tishri* - که گاه تسری (*Tisri*) هم خوانده می‌شود - نخستین ماه مدنی و هفتمین ماه ديني در تقويم يهودي است که با ايامي از سپتامبر و اکتبر همزمانی دارد.

برخی روز نهم محرم را به جای و یا در کنار روز دهم به عنوان روز روزه‌داری، آن هم با نام تاسوعاً، تثبیت کردند.

ریشهٔ یهودی روزِ [عاشره] مشخص است. گرایش معلوم سنت برای ردیابی همهٔ رسوم اسلامی به اعراب باستانی و به‌ویژه به [حضرت] ابراهیم[علیهم السلام] تصریح می‌کند که مکیانِ دوران باستان روز عاشورا را روزه می‌گرفتند. غیر ممکن نیست که روز دهم و نیز نه روز اول محرم از قداستی نزد اعراب باستانی برخوردار بوده باشد، اما این پدیده ربطی به عاشورا ندارد.

روزه عاشورا بعدها و حتی هنوز هم از سوی مسلمانان مستحب مؤکد تلقی می‌شود. همهٔ پارسایان سنی‌مذهب جهان، این روز را تکریم می‌کنند؛ این روز به دلایل تاریخی مقدس است؛ در چنین روزی بود که [حضرت] نوح[علیه السلام] کشتنی خود را ترک کرد و مطالبی از این دست. در مکه درب خانهٔ کعبه در روز عاشورا به روی زائران باز می‌شود. در سرزمین‌هایی که شیعیان حضور و یا نفوذ دارند، مراسم کاملاً متفاوتی به مناسبت دهم محرم برقرار می‌گردد. در این رابطه به مدخل محرم مراجعه نمایید (Kramers, 1953). آنچه در دایرة المعارف کوتاه‌تر اسلام آمده است، هیچ اشاره‌ای به واقعهٔ کربلا نداشته، «عاشره» بدون هیچ اشاره‌ای، به سبب بزرگداشت آن از سوی شیعه و یا «شهادت» حضرت امام حسین[علیه السلام] تعریف شده است، بلکه در عوض، بر سنت یهودی آن تأکید شده است و تشرعی ماه مبارک رمضان برای روزه‌داری را اقدامی در جهت عکس العمل نشان دادن از سوی پیامبر اسلام[صلوات الله علیه و آله و سلم] معرفی کرده، به منشاً و حیانی و الهی این تشرعی اشاره‌ای نکرده است. در پایان مدخل، تنها گفته شده است شیعیان مراسمی متفاوت با سینیان دارند، بی‌آنکه هیچ اشاره‌ای به این مراسم و یا دلایل برگزاری آن مراسم شده باشد.

نقد کلی مدخل‌ها

مدخل‌های پیش‌گفته، دارای ایرادهای متعددی هستند. نخست آنکه مفهوم «عاشرورا» را بیشتر از دید اهل سنت تعریف کرده‌اند و حال آنکه «عاشرورا» اهمیت خود را در تاریخ اسلام به سبب واقعه روز عاشورای سال ۶۱ هجری در کربلا به دست آورده است. دیگر آنکه همین اولویت دادن به دیدگاه اهل سنت در ترتیب ذکر اهمیت «عاشرورا» در اکثر این مدخل‌ها، منعکس است: «عاشرورا» از چشم‌انداز شیعی، غالباً دومین مفهوم این روز می‌باشد. از مجموع هفده تعریف نقل شده در بالا، شش تعریف، واژه «شهادت» را برای حضرت امام حسین علی‌الله‌ی‌ہ بـ کار برده، چهار تعریف از واژه «مرگ» استفاده کرده و هفت تعریف نیز اصلاً ذکری از «مرگ» یا «شهادت» نکرده است. از هفده تعریف نقل شده، چهار تعریف، ریشهٔ یهودی برای بزرگداشت عاشورا آورده است و یازده تعریف نیز قائل به استحباب روزه در روز عاشورا شده است.

تعریف‌های بالا به لحاظ درج شدن در منابع به دو دسته تقسیم می‌شوند: نخست منابع زبانی و یا زبان‌شناختی است که در این دسته، فرهنگ لغت‌های متعارف انگلیسی قرار می‌گیرند. دسته دیگر، فرهنگ لغت‌های تخصصی ادیان و یا اسلام است. ایراد وارد بر هر دو دسته از این منابع، این است که اکثر تعریف‌ها ناکافی است. این ایراد به‌ویژه به تعریفی که از دایرةالمعارف کوتاه‌تر اسلام (مندرج در شماره ۱۷) نقل شده است، وارد است. با توجه به اینکه دایرةالمعارف کوتاه‌تر اسلام، یکی از منابع تخصصی در پژوهش‌های اسلام‌شناختی است، این دایرةالمعارف از دلیل بزرگداشت «عاشرورا» توسط و نزد شیعیان چیزی نگفته و این کار، خود سرآغاز تحریف و ایجاد جهت‌گیری منفی در خصوص عاشورا در میان محققان، استادان و دانشجویان است که درباره مسائل جهان اسلام به تحقیق و پژوهش می‌پردازند.

نتیجه

«عاشر» پدیده‌ای است که باید آن را از نو شناخت و در کتاب‌های مرجع انگلیسی تعریف کرد. آنچه در کتاب‌های مرجع انگلیسی پیش‌گفته، در تعریف «عاشر» آمده است، بیشتر ناظر به مفهوم آن در میان اهل سنت است و آنچه در خصوص اهمیت «عاشر» نزد شیعیان گفته شده است، البته ناکافی و غالباً همراه با جهت‌گیری‌های نادرست و یا مغرضانه است. بر پایهٔ پژوهش حاضر، می‌توان حدس زد که سایر مدخل‌های مربوط به شیعه، مانند غدیر، مهدویت، امامت و جز آن احتمالاً به چه صورتی در کتاب‌های مرجع انگلیسی معرفی شده‌اند. با توجه به اهمیت و تأثیر منابع انگلیسی، ضروری است این مدخل‌ها بازخوانی و تصحیح شوند و حتی فرهنگنامهٔ خاص معتقدات شیعه به زبان انگلیسی تدوین گردد.

منابع

۱. الطبسی، محمد جواد؛ **المقتل الحسینی المأثور**: عرض روایی خاص لأحداث کربلاع علی لسان المعصومین علیهم السلام؛ قم: سلمان آزاده، ۱۳۸۵ ش.
۲. العلوی الشجرا، محمد بن علی بن الحسین؛ **فصل زیارت الحسین علیہ السلام**: تحقیق السيد احمد الحسینی؛ قم: مکتبة آیة اللہ المرعشی العامة، ۱۴۰۳ ق.
۳. توفیقی، حسین؛ آشتایی با ادیان بزرگ؛ ج ۷، تهران: سمت و قم: طه و مرکز جهانی علوم اسلامی، ۱۳۸۴ ش.
۴. صدقوق؛ الامالی؛ ج ۵، بیروت: الاعلمی، ۱۴۰۰ ق.
۵. کتاب المقدس؛ لندن: انجمن کتب مقدس، ۱۹۰۴ م.
۶. محمدی ری شهری، محمد؛ حکمت نامه امام حسین علیہ السلام؛ قم: دارالحدیث، ۱۳۸۵ ش.
۷. معلوم السیویعی، لویس؛ **المنجد فی اللغة والادب والاعلام**؛ ط ۳۸، ۲۰۰۰ م، بیروت: دارالمشرق، ۲۰۰۰ م.
8. *A Dictionary for Believers and Nonbelievers*, trans. C. Judelson (1985, Moscow: Progress, 1989).
9. *A Popular Dictionary of Islam*, ed. I. Dutton (London: Curzon, 1992).
10. Al-Kasimi, A. M., *Linguistics and Bilingual Dictionaries* (Leiden: E. J. Brill, 1977).
11. Berg, D. L., *A Guide to the Oxford English Dictionary* (Oxford: Oxford University Press, 1993).
12. Bowker, L., Specialized Lexicography and Specialized Dictionaries, in P. van Sterkenburg, ed., *A Practical Guide to Lexicography* pp. 154-164, (Amsterdam: John Benjamins, 2003).
13. *Dictionary of Islam*, T. P. Hughes (London: W. H. Allen, 1885; repr. New Delhi: Cosmo, 1977; Munshiram Manoharlal, 1999).
14. Drabble, M., ed., *The Oxford Companion to English Literature*, 5th ed. (Oxford: Oxford University Press, 1985).

15. *Funk and Wagnalls New Standard Dictionary of the English Language* ed.I.K.Funk, C. Thomas, and F. H. Vizetelly (1913; New York: Funk & Wagnalls, 1963).
16. *Islamic Desk Reference, Compiled from the Encyclopaedia of Islam*, ed. E. van Donzel (Leiden: E. J. Brill, 1994).
17. Landau, S. I., *Dictionaries: The Art and Craft of Lexicography* 2nd ed. (Cambridge: Cambridge University Press, 2001).
18. Landau, S. I., of Matters Lexicographical: Scientific and Technical Entries in American Dictionaries, *American Speech*, 49 (Fall-Winter 1974): 3-4.
19. McArthur, T., ed., *The Oxford Companion to the English Language* (Oxford: Oxford University Press, 1992).
20. Naqvi, Syed S., and V. Kishan Rao, eds., *The Muharram Ceremonies among the non-Muslims of Andhra Pradesh* (Hyderabad, A. P.: Bab-ul-Ilm Society, 2004).
21. *Oxford BBC Guide to Pronunciation*, ed. L. Olausson, and C. Sangster (Oxford: Oxford University Press, 2006).
22. *Shorter Encyclopaedia of Islam*, by H. A. R. Gibb, and J. H. Kramers (Leiden: E. J. Brill, 1953).
23. *Shorter Oxford English Dictionary on Historical Principles*, 6th ed., 2 vols, ed. A. Stevenson (Oxford: Oxford University Press, 2007).
24. *The Chambers Dictionary*, ed. C. Schwarz, et al. (Edinburgh: Chambers Harrap, 1993).
25. *The Concise Encyclopaedia of Islam*, 2nd ed., rev., ed. c. Glasse (London: Stacey International, 2001).

26. *The Concise Oxford Dictionary of World Religions*, ed. J. Bowker (Oxford: Oxford University Press, 2000).
27. *The Encarta World English Dictionary*, ed. K. Rooney (London: Bloomsbury, 1999).
28. *The Encyclopaedia Britannica*, CD-ROM version, 2006.
29. *The Oxford Dictionary of Islam*, ed. J. L. Esposito (New York: Oxford University Press, 2003).
30. *The Random House Dictionary of the English Language*, 2nd ed., Unabridged, ed. S. B. Flexner (New York: Random House, 1987).
31. Van Sterkenburg, P., ed., *A Practical Guide to Lexicography* (Amsterdam: John Benjamins, 2003).
32. *Webster's Third New International Dictionary of the English Language, Unabridged*, ed. P. B. Gove (1961; Springfield, MA: Merriam-Webster, 1986).

SID

سرویس های
ویژه

سرویس ترجمه
تخصصی

کارگاه های
آموزشی

بلاگ
مرکز اطلاعات علمی
خبرنامه

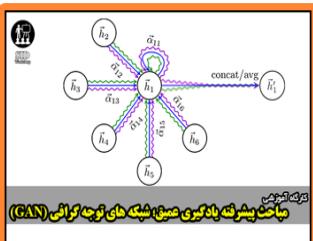

عضویت در
خبرنامه

فیلم های
آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی

مباحث پیشرفته یادگیری عمیق؛
شبکه های توجه گرافی
(Graph Attention Networks)

آموزش استفاده از وب آو ساینس

کارگاه آنلاین آموزش استفاده از
وب آو ساینس

مکالمه روزمره انگلیسی

کارگاه آنلاین مکالمه روزمره انگلیسی